

УДК 130.2

Яковенко О.О.¹

Смельяненко Є.О.²

¹ студ. гр. РТ-910м НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФІЛОСОФІЯ ІНЖЕНЕРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХХІ СТОЛІТТЯ

Сутність інженерної діяльності полягає в систематичному використанні наукових знань у виробничій практиці. Невід'ємними рисами інженерного мислення виступають креативність і евристичність.

Науково-технічні фахівці в сучасному суспільстві утворюють велику соціальну групу, що має елементами самоорганізації і виконує не тільки виробничі, а й соціокультурні функції.

Інженер – фахівець з вищою технічною освітою, що застосовує наукові знання для вирішення технічних завдань, управління процесом створення технічних систем, проектування, організації виробництва, впровадження в нього науково-технічних нововведень.

Слід особливо підкреслити, що в самих різних визначеннях інженерної професії та інженерної діяльності практично відсутні вказівки на їх соціально-гуманітарні, антропологічні аспекти, соціально-гуманітарну складову.

Інженерна діяльність – це не тільки праця, а й науково-технічний пошук, спілкування, комунікативна, інформаційна, організаційно-управлінська діяльність та ін.

Сучасний інженер - це не просто технічний фахівець, вирішальний вузькі професійні завдання. Його діяльність пов'язана з природним середовищем – основою життя суспільства - і самою людиною. Тому орієнтація сучасного інженера тільки на природознавство, технічні науки і математику, яка спочатку формується ще у вузі, не відповідає його справжнього місця в науково-технічній революції. Вирішуючи свої, здавалося б, вузькопрофесійні завдання, інженер активно впливає на суспільство, людину, природу і не завжди найкращим чином.

В даний час часто говориться про кризу інженерії. Дослідники називають щонайменше чотири області такої кризи: 1) поглинання інженерії нетрадиційним проектуванням; 2) поглинання інженерії технологією; 3) усвідомлення негативних наслідків інженерної діяльності; 4) криза традиційної науково-технічної картини світу

В даний час часто плутають інженерів з програмістами. Різниця в тому, що ці категорії стоять на різних рівнях виробничого ланцюжка і програміст - це споживач плодів діяльності інженерів. Як показала практика, типовий

програміст поняття не має про те, як функціонує не те що двигун його автомобіля, але навіть комп'ютер, за яким він працює.

У той же час інженер хоч і не знає який-небудь Python, але цілком собі програмістські (алгоритмічні) завдання вирішує постійно. Навіть така звична річ, як механічна коробка передач сучасного автомобіля, є втіленням в металі складного алгоритму. Інженер ХХІ століття повинен не тільки задовольняти «споживчим» вимогам найближчого майбутнього, але і враховувати далекі перспективи розвитку соціуму. Інноваційний інженерна освіта має враховувати не тільки інноватику ближнього майбутнього, а й далекого, з урахуванням прогнозного бачення тих змін, які можуть відбутися в навколишньому середовищі до 2030 року.